

תת"ע 6825/07/15 - שמש עוזי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6825-07-15 מדינת ישראל נ' עוזי
תיק חיצוני: 23210012243

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת דורית בונדה
המבקש	שמש עוזי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשת לביטול גזר-הדין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 21.10.15, לאחר שבחר שלא להתייצב לדיון ההקראה אליו זומן כדיון, זאת כעולה מאישור המסירה המצוי בתיק עליו חתום המבקש.
2. מאחר והמבקש לא התייצב לדיון, נשפט בהעדרו והורשע בעבירות של נהיגה ברכב כשתוקף רישיון הנהיגה פקע ביום 26.10.2006, כשמונה שנים קודם ביצוע העבירה!! ועבירה של נהיגה ברכב ללא ביטוח תקף.
3. על המבקש נגזרו עונשים בדמות קנס בסך של 2,000 ₪, פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים ופסילה על תנאי למשך 8 חודשים ל- 3 שנים.
4. המבקש לא תמך בקשתו לביטול גזר-הדין בתצהיר, וטען בארבע שורות הבקשה, כי עקב מעבר דירה "הניירת" הלכה לו לאיבוד והוא לא ידע על מועד הדיון.
5. המשיבה הגישה תגובתה והתנגדותה לבקשה, הפנתה לכך כי לא נגרם למבקש עיוות דין, זאת גם לנוכח תוצאות ההליך וכן הפנתה לכך כי מדובר בתיק אשר הותלה בעבר עקב אי איתורו של המבקש ואל ההליכים אשר חודשו- לא התייצב המבקש.
6. בהתאם לרע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא ואח' נ' מדינת ישראל** (2.10.13) החלטתי לדון בבקשה שלא בנוכחות הצדדים, לאחר שהצדדים שניהם העלו טענותיהם כאמור על הכתב.

דין

7. בהתאם לסעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ניתן להורות על ביטול פסק-דין אשר ניתן בהעדר, באם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם לדיון או באם אי ביטול פסק הדין יגרום עיוות דין לנאשם.

8. הטעם אשר צוין בבקשת המבקש לאי התייצבותו אינו טעם אשר יש בו כדי להביא לביטול ההליך, טעם זה נעוץ במבקש עצמו, בהתנהלותו ובזלזולו בהליך, זלזול אשר הוביל לכך כי הזימון לטענתו אבד.

בית המשפט העליון, מפי כב' הנשיא שמגר (כתוארו אז) ברע 418/85 **פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל** (מיום 14.8.85) קבע, ביחס לנאשם שלא התייצב לדיון בבית המשפט לתעבורה מאחר ושכח את מועד הדיון, כי:

"משקיבל הנאשם את ההודעה על מועד המשפט, ניתנה לו בכך ההזדמנות הנאותה שיהיה לו...יזמון בבית המשפט. אם שכח את מועד המשפט, אין לו אלא להלין על עצמו. השכחה אינה אלא אחת מן הצורות של חוסר תשומת הלב או של הרשלנות, וערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת, הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות. מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך, כי המשפטים יתנהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם מעיקרא, וכי לא יתפתח או יתרחב הנוהג של דחיות מיותרות או של דיון כפול ללא צורך, שיש בהם כדי להעמיס על קופת הציבור בכלל ועל בתי המשפט בפרט עומס נוסף, שאין הם יכולים לעמוד בו ואשר גם אינו מוצדק לגוף העניין".

9. לו היה המבקש מייחס חשיבות לדיון הקבוע בעניינו וודאי היה מוודא כי מועד הדיון יירשם באופן שלא יישכח וודאי היה גם טורח להתייצב לדיון.

10. עולה מהאמור, כי למבקש ניתן יזמו ונותר כעת לבחון, האם באי ביטול גזר-הדין חרף זימונו כדיון, ייגרם למבקש עיוות דין.

11. בבקשת המבקש אין זכר לטענה בדבר עיוות דין אשר ייגרם לו אם לא יבוטל גזר או פסק-הדין.

12. המבקש לא העלה אף כל טענת הגנה בבקשתו, כשיש לזכור כי עסקינן במי שהורשע בכך שנהג לאחר שלא חידש את רישיון הנהיגה שלו כשמונה שנים! כשהדבר לא הפריע לו לנהוג בכבישי הארץ תוך סיכנון האישי ותוך סיכון עוברי הדרך וציבור הנוסעים בכביש.

עסקינן גם במי שיש לחובתו 60 הרשעות קודמות, בתוכן עבירות חוזרות מאותו סוג!

13. אף אם אצא מנקודת הנחה כי ישנן בידי המבקש טענות הגנה טובות או ראיות טובות לכך כי לא עבר את העבירה המיוחסת לו, הרי שהלכה היא כי היה על המבקש להתייצב לדיון ולטעון טענותיו ומשלא עשה כן, ניתן היה לראותו כמי שהודה בעובדות ולקיים המשפט בהיעדרו, וראו בעניין זה דברי כב' השופט אדמונד לוי (בדימוס) ברע"פ 5569/07 **אברך בן טובים נ' מדינת ישראל** (9.7.07), שם:

"אם היו בידי המבקש ראיות לכך שלא חטא בחלק מהעבירות שיוחסו לו, היתה מוטלת עליו החובה להתייצב בבית המשפט ולטעון את טענותיו, ומטעמים השמורים עמו בחר שלא לעשות זאת. העולה

מכך הוא כי מכוח הוראתו של סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],
התשמ"ב-1982, מותר היה לראות בו כמי שהודה בעובדות, ועל כן לא נפל פגם כלשהו בהרשעתו...".

14. גם בחינת העונש אשר הוטל על המבקש מלמדת, כי מדובר בעונש שאינו חורג ממתחם העונש ההולם
ומצוי בו.

15. לפיכך ובמכלול הנסיבות מעלה, לא מצאתי כי ייגרם למבקש, אשר זומן כדין, עיוות דין באי ביטול פסק-
הדין או גזר הדין כבקשתו ומשכך, אני מורה כי פסק-הדין אשר ניתן בהעדר המבקש ביום 21.10.15
יותר על כנו.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשע"ו, 29 אוקטובר 2015, בהעדר
הצדדים.